

תקונא שתין ותשעה

בראשית ב' תרין חכמה ותבונה (ובינה), תליתאה יראת יהו"ה ראשית דעת (משלי א ז). ובהאי דעת
אתמר (בראשית ד א) והאדם ידע את תוה אשתו, דלית זווג אלא בדעת דאיהו עמודא דאמצעייתא.
יחודא דאבא ואימא. הכי איהו לתתא צדיק יחודא דעמודא דאמצעייתא ושכינתא דלתתא,
וגוף וברית עליהו אתמר (שמואל א ב ג) כי אל דעות יהו"ה וגומה, ותרוניהו עדות, דלית עדות
פחות מתרין.

והאי בן איהו יחוד דאבא ואימא, איהו עמוד סביל פלא, פגוונא דשמיא וארעא דאתמר בהון
דעלמא על חד סמכא קיימא, פמה דאת אמר (משלי י כה) וצדיק יסוד עולם, הכי אבא ואימא
סמכין על עמודא דאמצעייתא, ואיהו יחוד בין אם ובת פגוונא דא הו"ה, וביה אתעבידו ה"ה
אחד אחד ו"ג הכא ו"ג הכא, ואיהו ו' יחוד דתרי אחיות, פגוונא דא וייצר יהו"ה, דא רזא דא
י לעילא י לתתא ו' באמצעייתא.

יחודא דתרוניהו פלה וחמותה, (ה' מן אלהים ו') (נ"א ה"י מן אלהים ו' מלא), פללא דתרוניהו ה"ה אבא
וברתא, ו' בין תרוניהו, לעילא לית ערוה, ובאתר דא אמר לא תדמה ליוצריה, לתתא פר מאתריה
אמר (ויקרא יח ו) לא תקרבו לגלות, והא אוקימנא לעיל. ועוד אשפחנא רזא עלאה, ערו"ה ע"ר
ו"ה, פד ו' בין ער דאיהו רע אתעביד עור, הדא הוא דכתיב (בראשית ג כא) ויעש יהו"ה אלהים
לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם, ועליהו אתמר (ויקרא יט יד) ולפני עור לא תתן מכשול, דהא
רע מן עור, איהו ערוה דאפריש בין ו"ה דאינון אח ואחות, פד אתלבש אילנא דחיי פאילנא
דטוב ורע, הדא הוא דכתיב (בראשית ב ט) ועץ החיים בתוך הגן, ועץ הדעת טוב ורע, בזמנא דאיהו
(ס"א דהאי) ער בין ברא וברתא לא תקרבו לגלות ערוה, לא תקרבו ו' לה' דלא אתגליא רע פינייהו
דאיהו אחר, דעליה אתמר (משלי כה ט) וסוד אחר אל תגל, ער"ה תעור קשתה (חבקוק ג ט), ער יח,
רע בזמנא דאיהו בין י"ה, ההוא רע לא תקרב י בה'.

והאי איהו קליפה דערלה, ע"ר מן ערלה ר"ע, אדם בהאי חאב, פמה דאוקמוה מארי מתניתין
אדם הראשון מושף בערלתו הוה, ודא גרים ערין בעלמא, ובגין דא עריה תעור קשתה, תעור
איהו ערות בהפוך אתוון, באן אתר קשתה דאיהו קשת תברית, דעליה אתמר (בראשית לה טז)
ותלד רחל ותקש בלדתה, תק"ש איהו קש"ת, (ורזא דמלה בעצב תלדי בנים), (שם ג טז) ומתמן אמרה חנה
(שמואל א א טו) אשה קש"ת רוח אנכי.

ודא רזא את קשתי נתתי בענן, ואוקמוהו חבריא מלה דאקיש לי, מוקש פתיב ביה, דביה תוה
מוקש לאדם קדמאה, פמה דאוקמוהו אדם הראשון מושף בערלתו הוה, ומה דנטיר ליה איהו
בהקש בשותפו עמי, בדיוקנא דילי, עלה אתמר (שם א כז) ויברא אלהים את האדם בצלמו, בגין

דמאן דנטיר ברית זכה למלכות, הרי איהו בהקש לי בשותפנו עמי, ואם לא נטיר ליה אתחזר
ק"ש, קשה ליה קשה לאת ה', ועל האי קש אתמר (עובדיה א יח) ובית עשו לקש, ואיהו לק"ש
בהפוך אתוון שק"ל, ואיהו שקל לצדיקים דנטירין ברית שקל הקדש, ווי למאן דלא נטיר ליה,
וזכאה איהו מאן דנטיר ליה, ומאן דנטיר ברית האי איהו עד עליה ע' מן שמע ד' מן אחה, ואי
לא נטיר ברית פרח מניה קוצא מן ד' מן אחה, ואשתאר אחר (עד צר). (כאן חסר).

והאדם ידע וכו' (בראשית ד ד), קם סבא פתח ואמר רבי רבי ועד הכא לא הוה ידע אדם לאנתתיה,
אלא בזמנא דהאב אסתלק שכינתא מאתריה, והכי אוקמוהו מארי מתניתין, דבזמנא דלית
שכינתא באתריה אסור בתשמיש המטה, בגין דעליה אתמר (שם מז לא) וישתחו ישראל על
ראש המטה, ומאן אתר אסתלקת מימינא ומשמאלא דתמן הוה, ודא הוא רזא דעיבור (ס"א
ויעבור) ע"ב רי"ו, חסד גבורה, ולא למגנא אוקמוהו מארי מתניתין, הנותן מפתו בין צפון לדרום
הויין ליה בנים זכרים, ואיהו גרים דאסתלק הדיא מטה מתמן, הכי אסתליק איהו מתשמיש
המטה, ובתר דקביל עונשיה אתחזר מטה לאתרהא, בההוא זמנא והאדם ידע את חוה אשתו.
ועוד והאדם ידע את חוה אשתו, אית ידיעה לטב ואית ידיעה לביש, בגין (שם ג ז) וידעו פי
ערומים הם, ובגין זאת ערום ועריה (יחזקאל טז ז), ערום מאורייתא דבכתב, ועריה מאורייתא
דבעל פה.

ועוד והאדם ידע, בגין (אסתר ד א) ומרדכי ידע את כל אשר נעשה, הכי אדם ידע דגרים אפרשותא
בין קודשא בריה הוא ובין שכינתיה, דאדם האב במחשבה, וחיה האבת במעשה, בההוא אתר
דאתמר ביה ישראל עליה במחשבה, בההוא אתר דאתנטל נשמתיה בארץ אצילות תמן האב,
וחיה במעשה דיליה, דאיהי כח דיליה כ"ח אתוון דמעשה בראשית, וכלא חכמ"ה פ"ח מ"ה.

ועוד והאדם ידע, ידע חובא דיליה במאי בקיו, פמה דאת אמר (בראשית ד א) ותהר ותלד את קין,
בגין דעליה אתמר (ישעיה יד כט) פי משרש נחש יצא צפע, דאיהו זוהמא דאטיל נחש בחנה, וחיה
ידע זוהמא דיליה דאתפשט עד קני חותן משה, וכד חמא גלגולא ותיובתא דיליה תמן, אמר
(בראשית ד א) קניתי איש את יהו"ה, פען ידענא ליה דקניתי ליה בקני חותן משה, ורווחנא ליה
תמן, ובגין דא אתמר קניתי איש את יהו"ה, ודא איהו רזא (קהלת ח י) ובגין ראיתי רשעים קבורים
ובאו וכו'.

אמר ליה רבי שמעון, סבא סבא, ואמאי טרח קודשא בריה הוא בהון, לאיתתאה לון בגלגולא,
אמר ליה בגין יקרא דצדיקנא לאעברא חובא מבנייהו, דעד דקין תב בתיובתא פגימו דאדם
לא אשתלים, ובגין דא ליקרא דיליה טרח קודשא בריה הוא בקין, והכי בכל רשיעינא דאינון
בני צדיקנא.

אמר ליה מאי איהו זוהמא דאטיל נחש בחנה, אמר ליה דא לילי"ת טפה סרוחה איהו זוהמא,
ואיהי שאור שבעיסה דאתמר עליה מי מעכב שאור שבעיסה, ואיהו איפא דסמא"ל, דאתמר

ביה (בראשית ג ו) ותקח מפריו ותאכל, דא מו"ת דאתמר עלה (משלי ה ה) רגליה יורדות מות, ואיהי טפה בישא זיהמא דאל אחר, סם מות זיהמא וערלה דאילנא דמותא, ובגינה אוקמוה מארי מתניתין אדם מושף בערלתו הוה.

ותוסף ללדת את אחיו את הקל, פתח ואמר (תהלים קד כט) תוסף רוחם יגעונו ואל עפרם ישובו, הכא רמזי גלגולא דצדיקיא, ואחזי ליה קודשא בריה הוא גלגולא דיליה בכל דרא ודרא, איך הוה אזיל מצדיק לצדיק, עד שתין רבוא, עד דמטי ליהווא דאתמר ביה (בראשית ו ג) בשגם הוא בשור, בשגם זה הקל, ואוקמוה קדמאי בשגם דא משה, ומיד דחמא דעתידה אורייתא לאתיהבא על ידיה, אוסיפת בגינה פמה קרפנין לקודשא בריה הוא, וכמה צלותין ובעותין, ודא איהו ותוסף ללדת.

ובגין דא אתמר ביה (קהלת א ד) הור הולך ודור בא, ולית הור פחות מששים רבוא, ולעילא דור הולך דא ו', דסליק לשתין רבוא בשית ספירן. (שם) והארץ לעולם עומדת דא שכנתא, דאיהי עומדת ליה, ואיהי שעטא דקיימא ליה, ובגינה אתמר לית מזל יומא גרים אלא מזל שעטא גרים, ולית לכל בר נש קיימא שעטא, דהא אית בר נש צדיק דלא קיימא ליה שעטא, דלא קיימא שעטא אלא לבעלה, והאי שעטא מינה בני חיי ומזוני לבר נש, ובגין דא אוקמוה מארי מתניתין בני חיי ומזוני לאו בזכותא תליא מלתא אלא במזלא תליא מלתא, מאי מזלא דילה בעלה, ולבעלה לית מזל, פמה דאוקימנא אין מזל לישראל, ואף על גב דכלא תליא במזלא אפילו ספר תורה שפיהיכל, היכל שכנתא תתאה, ספר תורה צדיק.

ותריסר מזלות אינון ואינון ו"ו (דאשתפח ו) (ג"ל דאשתפחו מאת א' ודא רזא דוא"ו, וא' תמן ו' עלאה דאיהו מזלא עלאה דסליק במחשבה)